Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26870
Copyright: Admont, Benediktinerstift

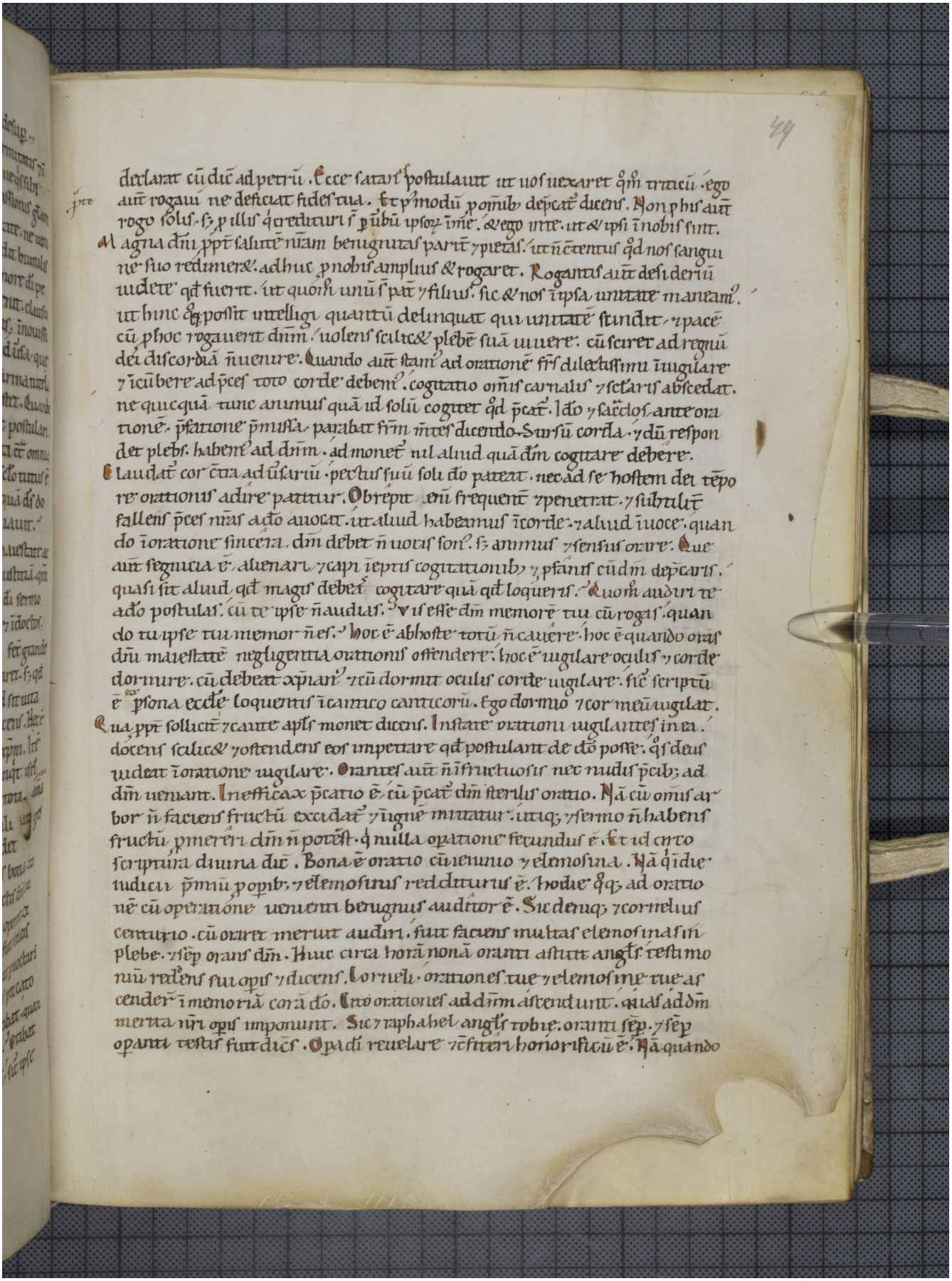

49

pre declarat cū dic̄ ad petrū. Ecce satan postulauit ut uos uexaret q̄m triticū. ego
autē rogaui ne deficiat fides tua. Et p̄ modū pōnib̄ dep̄cat̄ dicens. Non p̄ his autē
rogo solis. s. p illis q̄ credituri s̄ p̄ūbū ipsor̄ ī me. & ego ī te. ut & ipsi ī nobis sint.
Magna dn̄i ppt̄ salutē nr̄am benignitas parit. ⁊ pietas. ut n̄ contentus q̄d nos sangui
ne suo redimere. adhuc p nobis amplius & rogaret. Rogantis autē desiderīū
uidete q̄d fuerit. ut quom̄ unū s̄ pat̄ ⁊ filius. sic & nos ī ipsa unitate maneam̄.
ut hinc q̄ possit intelligi quantū delinquat qui unitatē scindit. ⁊ pacē
cū p hoc rogauerit dn̄m. uolens scilicet & plebē suā uiuere. cū sciret ad regnū
dei discordiā ñ uenire. Quando autē stam̄ ad orationē fr̄s dilectissimi ī uigilare
⁊ ī cūbere ad p̄ces toto corde debem̄. cogitatio omnis carnalis ⁊ secularis abscedat.
ne quicquā tunc animus quā id solū cogitet q̄d p̄cat̄. Ido ⁊ sacerdos ante ora
tionē. p̄fatione p̄missa. parabat frm̄ mētes dicendo. Sursū corda. ⁊ dū respon
det plebs. habem̄ ad dn̄m. admonet̄ nil aliud quā dn̄m cogitare debere.
Laudat̄ cor ctra ad ūsariū. pectus suū soli do patet̄. nec ad se hostem dei tēpo
re orationis adire patitur. Obrepit enī frequent̄ ⁊ penetrat. ⁊ subtilit̄
fallens p̄ces nr̄as ado auocat. ut aliud habeamus ī corde. ⁊ aliud ī uoce. quan
do ī oratione sincera. dn̄m debet ñ uocis son̄. s. animus ⁊ sensus orare. Que
autē segnicia ē. alienari. ⁊ capi ī eptis cogitationib̄. ⁊ p̄fanis cū dn̄m dep̄cariis.
quasi sit aliud q̄d magis debeat cogitare quā q̄d loqueris. Quom̄ audiri te
ado postulas. cū te ipse ñ audias. Vis esse dn̄m memorē tui cū rogas. quan
do tu ipse tui memor ñ es. Hoc ē abhoste totū ñ cauere. hoc ē quando oras
dn̄ū maiestatē negligentia orationis offendere. hoc ē uigilare oculis ⁊ corde
dormire. cū debeat apian̄ ⁊ cū dormit oculis corde uigilare. sic̄ scriptū
ē ex p̄sona eccl̄e loquentis ī cantico canticorū. Ego dormio ⁊ cor meū uigilat.
Qua ppt̄ sollicit̄ ⁊ caute apls monet dicens. Instate orationi uigilantes in ea.
docens scilicet & ostendens eos impetrare q̄d postulant de dō posse. q̄s deus
uideat ī oratione uigilare. Orantes autē ñ infructuosis nec nudis p̄cib̄ ad
dn̄m ueniant. Inefficax p̄catio ē. cū p̄cat̄ dn̄m sterilis oratio. Nā cū omis ar
bor ñ faciens fructū excidat̄ ⁊ ignē mittatur. utiq̄ ⁊ sermo ñ habens
fructū p̄mereri dn̄m ñ potest. q̄ nulla oratione fecundus ē. Et id certo
scriptura diuina dic̄. Bona ē oratio cū ieunio ⁊ elemosina. Nā q̄ die
iudicii p̄mū p̄ opib̄ ⁊ elemosinis reddituris ē. hodie q̄q̄ ad oratio
nē cū operatione ueniens benignus auditor ē. Sic denq̄ ⁊ cornelius
centurio. cū orare meruit audiri. fuit faciens multas elemosinas in
plebe. ⁊ sēp orans dn̄m. Huic circa horā nonā oranti astitit angl̄s testimo
niū ferens suī opis ⁊ dicens. Cornelī. orationes tue ⁊ elemosine tue as
cender̄ ī memoriā coram dō. Ecce orationes ad dn̄m ascenderunt. quas ad dn̄m
merita nr̄i opis imposuerunt. Sic ⁊ raphael angl̄s tobie. oranti sēp. ⁊ sēp
operanti testis fuit dic̄s. Opa dei reuelare ⁊ c̄fiteri honorificū ē. Nā quando